

- (iii) dokonał błędnej wykładni i niewłaściwie zastosował (stwarzając precedens prawa wspólnotowego) zasadę, w myśl której udzielony powinien zostać możliwie najszerszy dostęp do dokumentów przechowywanych przez instytucje wspólnotowe a wyjątki od tej zasady powinny być dokonywane tak restrykcyjnie jak to tylko możliwe;
- (iv) dokonał błędnej wykładni i niewłaściwie zastosował (stwarzając precedens prawa wspólnotowego) zasadę, w myśl której żądanie udostępnienia dokumentu powinno być oceniane *ad casu*;
- (v) dokonał błędnej wykładni i niewłaściwie zastosował koncepcję „[nadrzędnego] interesu publicznego” oraz popełnił błąd co do prawa obciążając ciężarem dowodu tej okoliczności stroną skarżącą;
- (vi) naruszył zasadę prawa wspólnotowego, w myśl której porządek prawny Wspólnot jest oparty na zasadzie praworządności; oraz
- (vii) nie uzasadnił dostateczny sposób oraz nie ustosunkował się do niektórych argumentów powołanych przez stronę skarżącą.

(¹) Dz. U. C 112 z dnia 10/05/2003, str. 38

(²) Dz. U. L 145 z dnia 31/05/2001, str. 43.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-69/05)

(2005/C 106/29)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 11 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Florence Clotuche-Duvieusart i Agnieszkę Stobiecką-Kuik, działające w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie przekazując przed dniem 1 lipca 2001 r. i nie później niż w dniu 30 czerwca 2002 r. sprawozdań rocznych dotyczących wszystkich programów pomocy państwa istniejących w latach 2000 i 2001 w sektorze rolnym, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 88 ust. 1 Traktatu WE i art. 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (¹) (obecnie art. 88 Traktatu WE), w sposób określony przez wytyczne w zakresie pomocy państwa w sektorze rolnym (2000/C/28/02);
- 2) obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Art. 21 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (obecnie art. 88 Traktatu WE) przewiduje, iż „Państwa Członkowskie składają Komisji sprawozdania roczne dotyczące wszystkich istniejących programów pomocowych w odniesieniu, do których nie nałożono żadnych szczegółowych obowiązków sprawozdawczych w decyzji warunkowej [...]”. Przedstawianie rzeczonych sprawozdań dotyczących sektora rolnego jest uregulowane „Wytycznymi w zakresie pomocy państwa w sektorze rolnym” (2000/C/28/02), które precyzują, iż „sprawozdanie dotyczące wszystkich istniejących programów pomocy państwa w sektorze rolnym w danym Państwie Członkowskim winno być przedstawiane Komisji po raz pierwszy w terminie do dnia 1 lipca 2001 r., a w każdym następnym roku nie później niż do dnia 30 czerwca” (tłumaczenie nieoficjalne). Wiążący charakter wytycznych w dziedzinie pomocy państwa, które zostały przyjęte przez Państwo Członkowskie jako środek konieczny, został potwierdzony orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości. Wytyczne w zakresie pomocy państwa w sektorze rolnym zostały przyjęte przez Wielkie Księstwo Luksemburga, skoro nie wyraziło ono nigdy swego pisemnego sprzeciwu wobec środków koniecznych nimi przewidzianych. W związku z tym, wskutek braku przekazania spornych sprawozdań za rok 2000 i 2001 Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło swym zobowiązaniom.

(¹) Dz.U. L 83, z 27.03.1999, str. 1

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 1 grudnia 2004 r. w sprawie T-27/02 Kronofrance S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, popieranej przez Glunz AG i OSB Deutschland GmbH, wniesione przez Republikę Federalną Niemiec w dniu 16 lutego 2005 r.

(Sprawa C-75/05 P)

(2005/C 106/30)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 16 lutego 2005 r. (faks/e-mail: 11 lutego 2005 r.) do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Republiki Federalnej Niemiec, reprezentowanej przez Wolfa-Dietera Plessinga i Clarissę Schulze-Bahr, Bundesministerium der Finanzen, Wilhelmstraße 97, D-11016 Berlin, oraz dr Marca Núñez Müllera, Rechtsanwalt, Latham & Watkins, Warburgstraße 50, D-20354 Hamburg, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 1 grudnia 2004 r. w sprawie T-27/02 Kronofrance S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, popieranej przez Glunz AG i OSB Deutschland GmbH.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 1 grudnia 2004 r. w sprawie T-27/02 ⁽¹⁾ w całości;
2. ostateczne rozstrzygnięcie sprawy i odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej, a w każdym razie bezzasadnej;
3. połączenie niniejszego postępowania z równoległym postępowaniem odwoławczym na podstawie odwołania Glunz AG do wspólnego postępowania i rozstrzygnięcia;
4. obciążenie skarżącej w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania pierwszoinstancyjnego w sprawie T-27/02.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżony wyrok narusza m.in. art. 230 ust. 4 WE, art. 87 ust. 3 lit. c) WE i art. 64 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji.

Przede wszystkim brak jest legitymacji czynnej skarżącej. Mianowicie indywidualny związek według art. 230 ust. 4 WE nie wynika bezpośrednio z bycia zainteresowaną stroną według art. 1 lit. h) rozporządzenia 659/1999. Można się raczej oprzeć jedynie na treści zaskarżonego aktu prawnego i pozycji konkurencyjnej skarżącej. Konkurent występujący na rozprawie wstępnej przeciwko decyzji zezwalającej na pomoc musi według tego przedstawić i ewentualnie wykazać, że przyznana pomoc ma na niego „istotny” wpływ; nawet gdy uzna się za wystarczający jedynie „zwykły” wpływ, musi on w każdym razie być szczegółowo wykazany. Należało wobec tego odrzucić skargę w postępowaniu pierwszoinstancyjnym jako niedopuszczalną, ponieważ skarżąca nie wykazała ani zwykłego ani tym bardziej istotnego wpływu.

Ponadto zaskarżony wyrok narusza pkt 3.3, 3.4, 3.10 i 3.10.1 ram wielosektorowych z 1998 r., ponieważ Sąd zobowiązał Komisję do badania konsumpcji i każdorazowego zniżkowania danego rynku także w przypadku wystarczających danych w odniesieniu do odpowiedniego stopnia wykorzystania mocy produkcyjnych. Tym samym Sąd narusza jednocześnie również art. 87 ust. 3 lit. c) WE, ponieważ oceny przysługujące samej Komisji zastępuje własnymi.

Wreszcie zaskarżony wyrok narusza również art. 64 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji, ponieważ Sąd zaniedbał zgromadzenia dochodzonych z urzędu informacji istotnych dla rozstrzygnięcia, których uzyskanie byłoby konieczne dla stwierdzenia legitymacji czynnej. Dotyczy to w szczególności natężenia stosunku konkurencji pomiędzy skarżącą a beneficjentem pomocy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 5.2.2005

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 1 grudnia 2004 r. w sprawie T-27/02 Kronofrance S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, popieranej przez Glunz AG i OSB Deutschland GmbH, wniesione przez Glunz AG i OSB Deutschland GmbH w dniu 18 lutego 2005 r. (faks/e-mail: 16 lutego 2005 r.)

(Sprawa C-80/05 P)

(2005/C 106/31)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 18 lutego 2005 r. (faks/e-mail: 16 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Glunz AG i OSB Deutschland GmbH reprezentowanych przez dr Hansa-Jörga Niemeyera, Rechtsanwalt i Hengeler Muellera, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 1 grudnia 2004 r. w sprawie T-27/02 Kronofrance S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, popieranej przez Glunz AG i OSB Deutschland GmbH.

Wnoszące odwołanie zwracają się do Trybunału o:

1. uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 1 grudnia 2004 r. w sprawie T-27/02 ⁽¹⁾ i odrzucenie skargi;
2. ewentualnie, uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania;
3. obciążenie kosztami postępowania skarżącej w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji.